

INTRODUCERE

Prezenta lucrare care invita la cugetare, semnata de catre **Abul A'la Mawdudi**, desi foarte concisa, este mai cuprinzatoare decat volume intregi. Autorul ne poarta prin stadiile majore ale istoriei islamice, urmarind cu grija toate elementele care au concurat la gloria si declinul ulterior al Ummei musulmane. Scriitorul face acest lucru in stilul sau cunoscut, oferind un set de comentarii cuprinzatoare si exacte intr-un cadru obiectiv. De asemenea, el prezinta in detaliu factorii care au condus la infiintarea primului stat islamic cu aproape 15 veacuri in urma, explorand posibilitatile viitoare de reinfiintare ale acestuia, ca forta spirituala dinamica ce poate ghida si influenta intrega umanitate.

Niciodata inainte de el nu a reusit vreun alt ganditor intelectual sa examineze trecutul, prezentul si viitorul Islamului, intr-o maniera atat de disciplinata; niciodata suferintele care au asediat lumea musulmana nu au fost puse in lumina cu atata acuratete uluitoare! Aceasta lucrare de iluminare promite sa lamureasca, sa instruiasca si, posibil, sa reaprinda desteptarea islamica oriunde in lume.

Prezenta lucrare a fost sustinuta sub forma unui curs in Karachi, decembrie 1963, sub auspiciile **Islami Jamiat-e-Talaba**, in fata unui auditoriu format din studenti si intelectuali. Atmosfera electrizanta a acelei seri memorabile de iarna, cu accentele profunde ale lui Mawdudi rezolvand enigmele istoriei, alungand indoielile din mintea oamenilor si batatorind un drum sigur catre succes, va fi pastrata mereu in sufletele noastre cu adoratie. Toata lumea a fost acaparata de subiect! Acesta a rascolit sufletele auditoriului ce a dat dovada de o atentie extaziata ce poate fi rar observata! Cand discursul a luat sfarsit, pareau sa se fi incheiat prea devreme! Oamenii pareau cazuti pe ganduri, detasati, intr-o stare de filozofare - de parca se gaseau departe de lume - plutind deasupra norilor! Este greu sa uiti o asemenea intamplare.

Spre a retrai extazul spiritual simtit in acea seara, ne-am straduit sa incredintam tiparului ideile unuia dintre cei mai mari ganditori musulmani ai erei noastre. Speram, *insha'Allah*, ca istoria fenomenala a Islamului va continua sa furnizeze caldura, invatatura, alinare si inspiratie Natiunii Musulmane Internationale, sa-i serveasca drept calauza acesteia si sa o mentina pe calea dreapta cu ajutorul intelepciunii acestor pagini, de care sa se serveasca asemenea unei torte si vehicul calauzitor. Prezenta

lucrare lumineaza drumul si ofera o puternica incurajare in ceea ce priveste viitorul musulmanilor si al Islamului.

Natura problemei

Imi propun sa impart cu dumneavoastra, *cu voia lui Allah*, unele reflectii ale mele pe tema **Islamul Astazi**. Mi-as dori sa-i ating semnificatia si intinderea, sa definesc problemele legate de acesta si sa le identific pe cele de dincolo de granita sa.

Sintagma **Islamul Astazi** este probabil inteleasa in Vest ca insemnand acelasi lucru ca **Musulmanii Astazi**. Majoritatea oamenilor din vest confunda Islamul cu musulmanii, spunand adesea "*Islam*" cand trebuie sa spuna "*musulmani*", si viceversa! Trebuie, asadar, sa clarificam de la bun inceput sensul sintagmei amintite. O discutie pe marginea **Islamului Astazi** nu va insemna examinarea situatiei musulmanilor astazi. Islamul este o realitate eterna. Este un mod de viata gandit de Creator care nu se altereaza cu trecerea timpului. Adevarurile fundamentale pe care se bazeaza Islamul nu tin de o anumita epoca si sunt trainice. De exemplu, faptul ca universul are **Un Creator si Stapan**, era la fel de adevarat cu un miliard de ani in urma asa cum este astazi, si va ramane la fel de adevarat un miliard de ani de acum inainte.

In mod similar, este un adevar etern ca unica datorie a fiecarei creaturi a lui Dumnezeu este sa Il slaveasca si sa se supuna poruncilor Sale. Trecerea timpului nu poate modifica acest fapt. Realitatile vietii transcend timpul si spatiul si raman neschimbate. Ca atare, conceptele legate de timp precum trecutul, prezentul, viitorul, ieri, azi si maine sunt irelevante atunci cand practicam Islamul.

Avem, asadar, la indemana cateva sensuri posibile ale sintagmei **Islamul Astazi**:

1) Cum se conduc musulmanii astazi, dupa principiile Islamului?

1) Care este atitudinea musulmanilor astazi, vis-a-vis de Islam?

1) In ce masura Islamul influenteaza vietile musulmanilor?

1) Este posibil astazi ca lumea sa adopte Islamul ca pe un mod de viata? Daca da, cum poate fi facut acest lucru?

1) Poate fi practicat Islamul cu usurinta in timpurile prezente?

Voi discuta tema propusa in lumina acestor intrebari dominante. In incercarea mea de a da un raspuns primelor trei intrebari, si anume, atitudinea musulmanilor de azi vis-a-vis de Islam, modul de abordare de catre acestia a propriei credinte si felul in care Islamul le influenteaza acestora vietile, pentru a gasi raspunsuri, trebuie sa aruncam o privire asupra istoriei Islamului.

Conditia morala actuala a musulmanilor astazi este rezultatul celor intamplate in trecut. In mod similar, starea lor viitoare va izvari din situatia lor actuala. Asadar, pentru a examina atitudinile curente ale musulmanilor, vis-a-vis de Islam, trebuie sa analizam atitudinile lor din trecut cu privire la el. In acest fel, nu numai ca putem depista motivele istorice ce stau la baza comportamentului si gandirii noastre din momentul de fata, ci totodata ne permite sa determinam atitudinea noastra posibila cu privire la Islam in viitor.

O privire scurta asupra istoriei dezvaluie faptul ca musulmanii au parcurs trei faze istorice, traversand-o acum pe cea de-a patra. Acestea vor fi discutate pe rand.

Prima etapa: perioada ideala

In prima faza a calatoriei noastre istorice, un singur individ a fost ales de catre Allah si desemnat sa reconstruiasca viata oamenilor. Aceasta reforma era bazata pe credinta in **Unicitatea lui Allah, Viata de Apoi** si in **Mesajele aduse de catre toti Solii lui Allah** (pacea sa se pogoare asupra tuturor). Timp de treisprezece ani, acest om a predicat Mesajul Divin in Mecca. El nu era o persoana obisnuita, ci era intruchiparea tipului de om ideal, pe care stilul de viata propavadiut de Islam cauta sa il produca. Gandurile si comportamentul sau, cuvintele si motivele sale, tratamentul acordat celorlalti si faptele sale generoase in slujba umanitatii au aratat felul de caracter si excelenta morala pe care Islamul le putea produce. El a fost un exemplu stralucit despre cum un credincios al lui Allah ar trebui sa se conduca in viata. Acest om nu a fost unul obisnuit, ci un profet al lui Allah - Muhammad (pacea si binecuvantarile lui Allah sa se

pogoare asupra lui), iar personalitatea sa pura si verticala era un model perfect al principiilor pe care le predica.

Exemplul personal al Profetului, precum si Mesajul adus de acesta, au inceput, curand, sa aiba efect asupra oamenilor. In decursul catorva ani, un numar semnificativ de oameni au imbratisat credinta islamica. Acesti noi recruti au imbratisat cu seriozitate Mesajul Profetului dupa o intelegere deplina si constienta a intelesului si a semnificatiei sale. Drept urmare, ei au depus mult zel si hotarare in schimbarea si formarea caracterelor lor in conformitate cu modelul islamic recomandat. Ei au luptat cu tarie impotriva tuturor fortelor interne si externe ale intunericului care barau progresul lor moral si spiritual. Ulterior, caracterul noilor musulmani, a suferit o transformare remarcabila - aceea pe care Islamul cauta sa o aduca in viata tuturor oamenilor.

In acest proces, musulmanii au facut de bunavoie cele mai mari sacrificii pentru cauza lor. Ei au suferit toate corvezile posibile fara pareri de rau, datorita faptului ca pretuiiau noile lor valori islamice, mai mult decat orice altceva si nu erau pregatiti sa le abandoneze cu nici un pret! Mai mult decat atat, noii musulmani nu au fost multumiti numai sa adopte Islamul in propria lor viata, ci erau hotarati sa il propage in intrega lume. Ei au promis sa se straduiasca din rasputeri pentru a se asigura ca omenirea va putea gusta din fructele Mesajului lui Allah. De asemenea, ei au jurat ca nu vor mai adopta niciodata un alt stil de viata.

In decursul a treisprezece ani in care Muhammad a avut vocatia profetiei, ultimul Mesager a putut sa adune un grup mic, dar devotat, de musulmani spirituali. Totusi, oamenii orasului Mecca au devenit din ce in ce mai ostili cu privire la noii musulmani, dezlantuind un val de persecutii ce tinea sa zdrobeasca noua credinta. Din cauza intensificarii suferintei lor, Profetul (pacea si binecuvantarile lui Allah sa se pogoare asupra lui) a primit porunca Divina sa emigreze in Medina. Acesta a fost primul oras in care Profetul a fost primit cu bucurie intr-un spirit de toleranta si locul in care urma sa se infiinteze mai tarziu primul guvern islamic. Orasul Medina era un oras mic, cu o populatie de numai sapte mii de oameni, dar curand acest micut orasel intra in posesia unei mari provocari pentru intreaga Arabie. Profetul lui Allah (pacea si binecuvantarile lui Allah sa se pogoare asupra lui) a inceput sa paveze calea pentru o noua ordine sociala - una total opusa sistemului pre-Islamic al arabilor.

In decursul catorva ani, Profetul (pacea si binecuvantarile lui Allah sa se pogoare asupra lui) a reusit sa stabileasca o societate islamica model si a devenit seful statului. Noua ordine sociala era o manifestare perfecta a invataturilor Islamului - de moralitate si dreptate sociala, de etici

politice si echitate economica, de compasiune si fratie, de unitate si armonie sociala. Aceste invataturi ale Islamului nu au ramas simple teorii in mintea oamenilor. Ele au devenit o realitate practica ce a modelat vietile fiecarui individ in parte. Acum, oamenii puteau vedea cu proprii ochi modelul perfectiunii morale pe care Islamul il putea produce, si au fost martorii unitatii pe care o puteau realiza impreuna cu toate satisfactiile si binecuvantarile promise!

In decurs de opt ani, micul stat islamic, care acoperea initial doar cativa kilometri patrati, s-a extins si a ajuns sa domine intreaga peninsula arabica, extinzandu-se peste un milion de kilometri patrati! Nu a fost vorba numai de o revolutie politica, ci si de o transformare morala si spirituala. Perceptia oamenilor in ceea ce priveste viata si scopurile ei, morala si valorile lor, codul lor de comportament si intregul lor fel de a trai a suferit o schimbare radicala. In cele din urma, aceasta revolutie a schimbat cursul istoriei umanitatii! Oamenii au adoptat deopotriiva un nou mod de gandire si comportament - rezultatul acceptarii unui nou scop si misiuni in viata. Noile lor scopuri si aspiratii au devenit fortele motrice din spatele gandurilor si comportamentului lor. A fost un fenomen unic, ceva ce arabii nu cunoscusera vreodata in timpul celor cateva mii de ani de istorie proprie.

Timp de secole, inainte de venirea Islamului, arabii fusesera impartiti in nenumarate factiuni razboinice. Varsarile de sange nu erau rare, iar in cadrul ostilitatilor se pierdeau multe vietii. Islamul a eliminat toate acestea cu succes. El a stabilit un sistem de viata pe deplin uman, bazat pe principiile adevarului si justitiei. Aceasta era o realizare unica, cu atat mai mult cu cat Islamul realizase ceva extrem de dificil - o revolutie intelectuala care a schimbat intreaga perceptie a oamenilor in ceea ce priveste scopul lor in viata.

Este cu adevarat un mare pacat ca un istoric nepriceput sa inteleaga gresit aceasta revolutie, asociind-o cu razboiul si violenta. In mod dureros, multi din Occident insistau sa declare ca Islamul a fost raspandit cu sabia! Adevarul este ca multe razboaie au fost organizate impotriva cauzei Islamului. Drept urmare, s-au purtat, in mod inevitabil, razboaie pentru apararea Mesajului Profetului. Mai mult, istoria inregistreaza ca numarul total de oameni ucisi in acele razboaie de ambele parti, nu a depasit 1200 de persoane! Orice om de bun simt nu ar putea sa concluzioneze vreodata ca Islamul a fost propavaduit prin forta. Aruncand o privire asupra invataturilor islamice, reiese faptul ca obligatia in cazul religiei este interzisa. Cum atunci ar putea acei musulmani credinciosi sa incalce aceasta regula importanta, inca iubita si respectata de catre

musulmani din lumea intrega si considerata drept "cea mai buna dintre generatii"!

Cauza reala a succesului

Adevarul este ca motivul real de succes al Islamului este foarte diferit de ceea ce sugereaza orientalistii. Faptele materiei nu pot fi subliniate indeajuns. In perioada timpurie a misiunii Profetului (pacea si binecuvantarile lui Allah sa se pogoare asupra lui), in timp ce inca propaga Islamul in Mecca, doar un numar mic de oameni au inteles importanta Mesajului sau. Acesta a fost inteles si apreciat doar de catre aceia care posedau o putere de judecata decanta si a caror gandire nu era poluata cu prejudecatile tribale. De asemenea, aceia care posedau curajul moral de a-si sacrifica vietile pentru religia Adevarului au putut adopta Islamul impotriva tuturor oprelistilor.

Mai tarziu, cand Profetul si adeptii sai au migrat in Medina, situatia s-a schimbat radical. Departe de tortura mentala si fizica a meccanilor, oamenii din Medina erau dornici sa ii asculte vorbele. Profetul (pacea si binecuvantarile lui Allah sa se pogoare asupra lui) putea acum predica in fata unui auditoriu care dovedea cel mai serios interes fata de mesajul lui Allah. Cu ajutorul grupului sau mic si devotat de adepti, Profetul (pacea si binecuvantarile lui Allah sa se pogoare asupra lui), cu voia lui Dumnezeu, a reusit sa infiinteze acolo un stat islamic. In calitate de sef al statului, Profetul a inceput sa implementeze principiile si poruncile islamice. Astfel, statul a oferit un exemplu solid de idealuri morale, sociale, politice si economice ale credintei islamice.

Oamenii din Medina au putut cunoaste ei insisi pacea si armonia, virtutea si verticalitatea, devotamentul si harnicia, echitatea si egalitatea pe care Islamul le-a adus pentru toti oamenii si toate comunitatile. Oamenii au fost martorii respectului reciproc, compasiunii, dorintei de adevar, sinceritatii si justitiei in toate activitatile lor umane, din acel moment musulmanii fiind calauziti de catre noile lor principii religioase. Nici un om cu mintea deschisa nu-si putea inchide ochii in fata acestor realitati izbitoare, care intrau in contrast evident cu starea de lucruri intunecata de dinaintea Islamului. Chiar si aceia care, initial, nu au fost in tabara Profetului (pacea si binecuvantarile lui Allah sa se pogoare asupra lui) si promisesera sa lupte impotriva lui pana la moarte, au inceput, treptat, sa vada Lumina Adevarului.

Comunitatea a promis sa poarte stindardul lui Allah si sa se straduiasca sa sustina Adevarul in intreaga lume. Acesta a devenit scopul colectiv al intregii comunitati, iar propagarea pasnica a credintei lor a devenit misiunea lor. Ei au intrat in contact cu caracterul moral exemplar al Profetului si nu au avut nevoie de nici o alta dovada ca principiile pe care le sustinea erau cele mai bune si nobile. Treptat, din ce in ce mai multi oameni au ascultat, au inteles si au imbratisat pasnic Mesajul Islamului.

Formarea primului stat islamic a fost urmata de expansiunea fenomenala a granitelor sale, ce poate fi descrisa drept explozie! Acest lucru s-a petrecut in timpul guvernarii Califilor cei Drepti. Intr-un interval de cativa ani, statul islamic se extinsese pe o vasta parte a globului, intinzandu-se din Turcia si Afganistan pana in Africa de Nord. Aceasta dezvoltare remarcabila nu poate sa nu constituie un motiv serios de gandire in mintea oricarei persoane interesata de istorie.

Poate fi inteles cu usurinta faptul ca aceasta dezvoltare nu s-ar fi putut datora numarului de oameni sau bogatiilor materiale. Si aceasta deoarece arabii nu reprezentau o forta. Nici nu posedau averi. Dimpotriva, pamantului lor le lipsea pana si resursele cele mai de baza. Cu exceptia petrolului recent descoperit, Arabia detine un numar mic de resurse naturale. Populatia ei este relativ redusa, iar in timpul Dreptilor Califi populatia reprezenta numai o fractiune mica din ceea ce este astazi. Cauza pomenitei expansiuni trebuie, asadar, sa se afle in alti factori.

In realitate, motivele expansiunii teritoriului islamic se afla in caracterul membrilor lui musulmani. Comportamentul lor corect in timp de razboi si pace, administrarea justa a teritoriilor cucerite si tratamentul lor, pe deplin uman aplicat pana si inamicilor, au jucat un rol important in acceptarea Islamului. Atunci cand autoritatea umana a fost temperata prin justitie si virtute, iar conducerea s-a incoronat cu moralitate si dreptate, o forta carismatica s-a lasat descoperita in fata tuturor. Aceasta forta nu a capturat pamanturi, ci a cucerit inimi.

Supusii Imperiilor Persan si Roman, care au fost infrante de Islam, nu au putut sa nu vada cotrastul izbitor intre vechii si noii lideri. Sub vechiul regim, era de neimaginat ca cei care-i guvernau sa traiasca si sa se miste asemenea cetatenilor obisnuiti. Dupa cum nu se putea imagina ca acestia ar dori sa vorbeasca de bunavoie si sa-i asculte pe cei mai umili dintre oameni, intotdeauna gata sa asculte pasurile celor aflati la greu. Dar sub noul sistem islamic, oamenii au recunoscut suprematia doctrinelor lui si caracterul exaltat al discipolilor lui.

Armatele de aparare ale Islamului, precum si guvernatorii si administratorii musulmani, au demonstrat un comportament perfect vertical in toate situatiile. De exemplu, atunci cand frumoasele femei stateau la balcoane si pe strazi incercand sa atraga atentia soldatilor, nici unul dintre acestia nu isi ridica ochii catre ele! Cu adevarat, armate intregi au marsaluit fara sa ia in seama tentatiile femeilor! Acest lucru era ceva ce nu fusese vazut sau auzit inainte! Dimpotriva, onoarea femeilor era, de regula, patata de soldatii cuceritori in trecut. Dar comportamentul nobil al musulmanilor a invins in mod natural inimile oamenilor.

Consideratia deosebita pentru protejarea castitatii si a onoarei femeii este un lucru pe care Islamul pune mare accent. Sinceritatea si dreptatea in toate actiunile omenesti sunt, de asemenea, lucruri pe care se insista. Astfel, de exemplu, ori de cate ori o armata musulmana a fost fortata de catre dusman sa se retraga dintr-o parte a teritoriului cucerit, acestia obisnuiau in mod automat sa returneze toate birurile colectate de la oamenii pe care ii invinsesera. Acest lucru se petrecea deoarece statul nu se mai putea achita de responsabilitatile sale in ceea ce ii privea. Aceasta miscare reprezenta o indepartare totala de exemplul fixat de cuceritorii de mai inainte. Departe de a returna taxele, ei obisnuiau sa talhareasca si sa jefuiasca, inainte de a se retrage dintr-un teritoriu. Dar musulmanii au stabilit un precedent de caracter sfant in toate actiunile lor, iar oamenii s-au lasat cuceriti de acest comportament exemplar.

Aceasta a fost, deci, forta reala din spatele exploziei Islamului. Fara indoiala, ca racterul excelent al musulmanilor a adus mai mult castig decat ar putea aduce vreodata o etalare de arme! Oamenii imbratisasera Islamul pe baza unei intelegeri si aprecieri depline a crezului acestuia, si-si modelasera vietile in armonie cu adevarul acestuia. Nici o tentatie nu-i putea abate acum de la scopul lor, si nici o opresiune nu le putea zdrobi curajul sau credinta.

Oamenii cuceriti nu au devenit, asadar, dusmanii musulmanilor, ci admiratorii lor cei mai ferventi. Ei au imbratisat Islamul de bunavoie, i-au acceptat cultura, i-au adoptat chiar si limba. Pana in ziua de astazi, acesti oameni ii considera pe cuceritorii musulmani modele de inspiratie demne de urmat. Pe de alta parte, ei nu doresc sa se identifice cu stramosii lor nemusulmani. Ar putea oare o astfel de transformare miraculoasa in gandurile si comportamentul cuiva sa fie adusa, chiar sustinuta printr-o expunere de arme?!

Aceasta a fost, deci, prima etapa din istoria Islamului. Lucrul care trebuie subliniat si repetat este ca Islamul a obtinut un astfel de succes spectaculos datorita discipolilor sai. Ei au acceptat din toata inima

adevarul universal, care a fost reflectat pe de-a intregul in viata lor de zi cu zi. Cu peste 14 secole in urma, ei au reusit sa infiinteze un stat islamic si au luptat din greu sa raspandeasca Islamul in intreaga lume. Prin straduinta, hotararea si devotamentul fata de Allah, ei au inaltat Mesajul Sau impotriva tuturor vicisitudinilor. Iar astazi, prin Mila lui Allah, oamenii continua sa imbratiseze Islamul in multitudinea lor.

Astazi, cand musulmanii se gasesc intr-un moment dificil, inca se mai poate gasi amprenta acestei ere glorioase in inima lor. Oricat de departe ar fi un musulman de Islam, el inca mai iubeste perioada in care putea trai intr-o comunitate islamica. El nu poate uita niciodata complet acea perioada istorica ce a iluminat inima si mintea fiecarei natiuni. Fiecare musulman isi doreste sa traiasca intr-o astfel de societate de pace si armonie, in legatura cu care este convins ca poate exista numai in Islam.

Islamul s-a raspandit repede de-a lungul secolelor de la moartea Profetului (pacea si binecuvantarile lui Allah sa se pogoare asupra lui). Nu exista loc pe pamant unde sa nu fi ajuns Lumina credintei sale. Acest lucru s-a petrecut in ciuda faptului ca a existat foarte multa opresiune si au avut loc crime asupra musulmanilor din lumea intreaga. Dar acum, in mod dureros, am incetat sa fim o natiune ideala de credinciosi. Noi nu mai constituim o sursa de inspiratie pentru omenire. Daca Islamul se raspandeste astazi, acest lucru se intampla datorita bunului caracter al catorva dintre noi, si nu datorita exemplului nostru colectiv stravechi. Dar aceasta influenta a erelor stravechi nu a disparut complet. Cu vointa lui Allah, avantul sau va deveni actual inca o data.

A doua faza: Regatul si consecintele sale culturale

Haideti sa discutam acum despre cea de-a doua faza a istoriei islamice. Ea a inceput cu expansiunea rapida a Islamului pe intreg globul. Oamenii care au imbratisat Islamul in aceasta perioada erau atat de multi incat educarea si cultivarea lor a devenit o sarcina dificila. Insusi Coranul declara intr-unul din capitolele sale ca toate grupurile de oameni vor accepta Adevarul. Acest lucru se intampla deoarece existau musulmani cu un comportament exemplar - intruparea insasi a invataturilor islamice. Caracterul lor fara pata, faptele neintinate si atitudinea i-au atras pe toti aceia care au venit in contact cu ei.

Totusi, datorita unei lipse de pregatire si a resurselor cuvenite, nu a fost practic posibil sa se educe aceste milioane de oameni si sa astepte aceeasi transformare radicala suferita de primii musulmani. In ciuda faptului ca numarul musulmanilor sporise, aceia care au urmat si inteles Islamul la modul cuvenit, au murit, fireste. Ulterior, ei nu au putut sa-si modeleze vietile intr-o completa armonie cu credinta. Aceasta stare de lucruri a adus, in cele din urma, o revolta politica. Aceasta a maturat institutia Califatului si a infiintat Regatul in locul acesteia.

Cauza succesului Regatului

Diferiti scriitori si ganditori au atribuit infiintarea regatului unor cauze diferite. Din punctul meu de vedere, consider ca se datoreaza in parte scaderii numarului de musulmani care practicau Islamul la modul corect. Caracterul lor, candva impecabil, nu mai reflecta principiile islamice. Pe de alta parte, numarul de musulmani ignoranti crescuse atat de mult incat intelegerea lor deficitara si slabiciunile lor morale amenintau sa contamineze societatea musulmana.

Ulterior, califatul a croit cale regatului. Aceasta faza a istoriei a durat timp de cateva secole. In aceasta scurta lucrare, nu putem discuta toti factorii implicati la acea data, totusi, ma voi rezuma sa explic cateva elemente majore care vor continua sa strice statul musulman astazi. "Prezentul" suporta cu adevarat influenta trecutului nostru.

Divizarea conducerii

Primul si cel mai daunator rezultat al aparitiei regatului a fost spargerea unitatii musulmanilor. In timpul vietii Profetului (pacea si binecuvantarile lui Allah sa se pogoare asupra lui), si a dreptilor califi, intreaga societate era organizata sub forma unei unice autoritati. Toate problemele vietii – spirituale, morale, sociale, politice, economice, filosofice – erau coordonate de la un centru de control. Si tocmai acei oameni care controlau aceste probleme erau liderii spirituali si intelectuali ai Statului. Intreaga conducere a Ummei musulmane era pusa in sarcina acestor maini. Dar aparitia regatului a produs o falie in aceasta autoritate.

Problemele politice au ramas in mainile conducatorilor, in timp ce problemele morale si spirituale au fost transferate teologilor si juristilor.

Aceasta ruptura era menita sa dea nastere unor consecinte dezastruoase pentru comunitatea musulmana. Mai rau, insa, este faptul ca cei care detineau puterea politica au incercat sa isi extinda puterea si influenta in scopul controlarii problemelor morale si spirituale. Autoritatile religioase nu erau pregatite sa tolereze nici un fel de interventie din afara ce putea strica principiile Islamului. Acest conflict intre fortele politice si religioase a produs ingrijorare si separare reciproca si a continuat pana in zilele noastre.

Lupta pentru putere si teritorii a constituit o alta urmare grava dintre cele pe care regatul le-a produs. Unii regi si-au abandonat datoria lor de sustinatori ai adevarului, dar si-au dat silinta sa cucereasca noi teritorii si au cautat tributuri. Esecul lor in calitate de lideri drepti a creat, in cele din urma, conditii care au cauzat pagube cu consecinte in timp musulmanilor de pretutindeni. Sa luam exemplul subcontinentului, bunaoara. Multi oameni au emigrat din India in Pakistan, in ciuda faptului ca India a fost guvernata de musulmani timp de 10 secole. Daca conducatorii musulmani si-ar fi facut datoria fata de Allah in timpul Evului Mediu, multi oameni nu ar fi fost fortati sa isi abandoneze propriile locuinte.

Desi Islamul a reusit sa se raspandeasca in India in timpul veacurilor de guvernare musulmana, acest lucru s-a petrecut in totalitate datorita eforturilor teologilor. Regii domnitori nu si-au adus nici o contributie in ceea ce priveste expansiunea Islamului. In schimb, comportamentul acestora tindea sa zadarniceasca raspandirea sa. Politicile lor opresive, guvernarea tiranica si inalta lor generozitate, precum si stilul lor de viata risipitor au condus la indepartarea oamenilor de Mesajul lui Allah. Acest comportament le-a fost comun celor mai multi regi. Doar putini dintre acestia se puteau lauda cu un caracter pozitiv si reuseau sa inspire nemusulmanilor dorinta de a se alatura credintei lor.

Fara indoiala, regatul a adus cu el un set de consecinte nefaste pentru societate. Totusi, musulmanii dovedeau sensibil mai multa moralitate decat alte natiuni la vremea respectiva. De exemplu, ei au dat nastere celui mai mare numar de regi constienti de existenta lui Allah decat orice alta comunitate. Desi trebuie sa ii creditam pe acesti regi drepti cu lauda cuvenita, avem putine indoieli in ceea ce priveste faptul ca regatul, luat ca intreg, nu a adus prejudicii cauzei Islamului.

Lipsa unei educatii corespunzatoare

Desi oamenii virtuosi au inregistrat un progres in raspandirea Islamului si i-au invatat pe oameni credinta prin propriul comportament si fapte, ei au fost confruntati in mod evident cu unele probleme evidente. Acestora le lipseau instrumentele necesare unei educari corecte a sutelor si miilor de noi musulmani. Aceasta era datoria conducatorilor, dar ei au aratat prea putin interes in ceea ce priveste aceasta problema. Sa fi cooperat guvernantii cu predicatorii musulmani si sa fi dat dispozitii in legatura cu educatia musulmanilor, lucrurile ar fi stat cu totul altfel. Asa cum stateau insa lucrurile, propagarea Islamului a fost sprijinita doar de catre filantropi. Ei sunt aceia care au fixat sarcinile religioase si care au infiintat scoli. Totusi, acest lucru insemna prea putin fara ajutorul guvernului, care putea elibera noii musulmani din lanturile ignorantei si modela comportamentul acestora catre calea cea buna.

Consecintele educatiei deficitare a musulmanilor in timpul guvernarii acestora in India persista si astazi. Multi musulmani de pe subcontinent inca mai cred in superstitii si ritualuri stravechi apartinand trecutului pre-islamic. Cunostintele lor legate de Islam sunt sarace si defectuoase, iar vietile lor sunt chiar influentate de traditiile populatiei hinduse si budiste. Asadar, trecutul inca ne mai bantuie, afectand in mod clar starea noastra actuala.

Raspandirea mandriei si a prejudecatii

Mandria rasiala, prejudecata si nationalismul sunt alte "rele" care provin din acele vremuri. Aceste boli isi au radacinile in Imperiul Omeyyad si s-au dezvoltat rapid dupa aceea, erupand la anumite intervale asemenea unei epidemii. Ele au distrus multe Imperii Musulmane si le-au intors din drum. In cele din urma, aceste rele au provocat ruina Imperiului Omeyyad, care si-a pierdut puterea in Spania, si au condus la anihilarea musulmanilor in acea parte a lumii. Imperiul Moghul si alte state musulmane au cazut, de asemenea, victima acelor boli de la vremea respectiva.

Ultimul Profet ii indemnase pe musulmani, prin Mesajul lui Allah, sa se uneasca pe criteriul credintelor lor islamice. Ei erau acum frati si surori intru credinta, fiind uniti in crezul lor. Din nefericire, musulmanii tindeau fie sa uite, fie sa ignore aceste instructiuni, si cadeau in greseala,

gazduind prejudecati impotriva fratilor lor. In cele din urma, tendintele lor tribale si nationaliste le-au cauzat prabusirea. Acesta nu este un lucru surprinzator, deoarece rasismul si nationalismul isi au originea in sistemul regatului. Insisi regii au exploatat aceste tendinte printre oameni cat de bine au putut. Spre pilda, Abbasizii ii indemnau pe persani sa se revolte impotriva Omeyyazilor, in dorinta de a servi propriile lor interese nationale si inlocui regatul Omeyyad cu propriul lor regat.

Prejudecatile rasiale si nationale continua sa otraveasca vietile musulmanilor pana in ziua de astazi. Luati exemplul Pakistanului. Inainte de a fi asediati cu aceste "rele", musulmanii au fost uniti in numele lui Allah si s-au aliat unul cu celalalt in vederea infiintarii unui stat islamic. Dar la scurt timp dupa obtinerea independentei, vechile prejudecati rasiale si etnice au inceput sa renasca. Atitudinile oamenilor au inceput sa fie din nou modelate de cultura etnica si rasiala. Ulterior, oamenii au inceput sa fie vazuti drept Pathani sau Punjabi, Bengalezi sau Sindhiti, inainte fiind identificati doar drept musulmani. Daca istoria Islamului ne poate invata vreo lectie, aceasta arata ca nationalismul se dezvaluie dept un purtator de rau.

Egoism

O alta cauza care a continuat sa se raspandeasca datorita regatului este cea a eroziunii loialitatii musulmanului fata de Islam. Aceasta a fost inlocuita cu loialitatile fata de familie, clan, chiar fata de sine insusi! Totusi, Islamul a reusit cu succes sa aboleasca toate credintele rasiale si nationale si le-a inlocuit cu credinta fata de Allah si fata de Mesagerul Acestuia! Bazat pe angajamentul sau, Islamul a cautat sa construiasca caracterul moral al individului. Totusi, in perioada regatului, noua lor credinta a slabit. Dar de vreme ce autenticitatea credintelor lor a izvorat din noua moralitate, cand aceasta a ajuns la declin, s-au nascut, in mod natural, notiunile egoiste. In absenta unor angajamente superioare, oamenii nu doresc sa faca sacrificii reale, devenind in schimb preocupati de promovarea intereselor personale. Asa s-a intamplat si in cazul musulmanilor. Ulterior, ei au devenit o societate de mercenari. Apoi, serviciile soldatilor mercenari au fost puse la dispozitia oricui avea nevoie de ele, confortul material devenind de o reala importanta in ochii oamenilor.

Totodata, musulmanii au inceput sa furnizeze soldati mai multor tari nemusulmane, pe scara larga. De exemplu, musulmanii s-au alaturat fortelor armate ale Hindu Mahrattas – unul dintre dusmanii de moarte ai Islamului! De asemenea, musulmanii s-au alaturat fortelor britanice si le-au ajutat sa cucereasca teritorii. De fapt, Marea Britanie nu a mai trebuit sa isi aduca propriile armate de peste ocean – a reusit sa stranga suficienti soldati intr-o tara, sa ii recruteze si sa ii foloseasca sa o ajute sa conduca tara! Nici unul dintre soldatii musulmani nu pare sa fi luat in seama, fie si pentru o clipa, ce anume sprijineau de fapt! Acest lucru s-a petrecut deoarece ei nu au manifestat loialitate fata de nimeni in afara de ei insisi, familie sau clan! Astfel de interese transforma, in cele din urma, orice om intr-o creatura fara inima!

Acest fenomen a contaminat intreaga lume musulmana si a condus la distrugerea tuturor statelor musulmane – din Filipine pana in Maroc. Acest lucru a croit drum dominatiei vestice, a carei intarire s-a produs in mod sigur accidental. Ea s-a datorat unor probleme inradacinate adanc, ce nu pot fi discutate aici in profunzime. Am mentionat, asadar, pe scurt, cauzele care sunt responsabile de declinul nostru in timpul celei de-a doua faze.

Acest lucru ne conduce acum la cea de-a treia etapa a calatoriei noastre istorice. In aceasta etapa, toate statele musulmane au cazut victima imperialismului vestic. Putinele state care au scapat, precum Turcia, Iran si Afghanistan au fost, totusi, reduse la o conditie mai rea decat cea a sclaviei!

Cea de-a treia etapa: sclavia si urmarile acesteia

In aceasta faza, vom examina circumstantele pe care le-au intalnit musulmanii. Nu este nevoie de mare acuratete de vreme ce aceasta etapa, nu s-a terminat cu mult timp in urma si este inca proaspata in mintea tuturor.

Pe subcontinent si in alte tari musulmane, conducatorii au supus oamenii tuturor tipurilor de represiuni si inechitati. Ei au distrus imperiile musulmane, au refuzat musulmanilor accesul la resursele naturale, le-au acaparat credintele religioase si le-au ridiculizat vietile, proprietatea si onoarea. Dar cu mult mai ucigatoare a fost distrugerea sistemului lor educational si inlocuirea acestuia cu sisteme morale noi. Aceasta miscare a

fost asemenea unui instrument fatal care a dat o grea lovitura viitoarelor generatii de musulmani! In mod clar, a tintit sa ii indeparteze de istoria lor trecuta si a incercat sa proiecteze Islamul ca pe ceva desuet si nepractic, incat musulmanii sa se simta rusinati de credinta lor.

Noul sistem educational a urmarit in cele din urma sa indoctrineze viitoarele generatii de musulmani cu idei vestice. A pomovat mesajul ca numai vestul detinea cunoasterea si valorile reale, care simbolizau cum anume ar trebui sa fie umanitatea. Cu adevarat, aceasta a fost cea mai abominabila crima printre multe altele, pe care conducatorii au savarsit-o impotriva musulmanilor! In contrast cu aceasta, vechiul sistem permitea musulmanilor sa mentina legatura cu trecutul lor si sa ramana in contact permanent cu religia lor. De asemenea, servea pastrarii comunitatii ancorate in mostenirea si traditiile ei islamice. Dar acum, toti musulmanii care au aspirat la progres si succes au abandonat vechile lor scoli de educatie si in schimb s-au inrolat intr-un sistem strain!

Aceasta schimbare a avut efecte devastatoare pentru comunitate. Oameni inteligenti si ambitiosi s-au ingramadit sa deprinda cunoasterea in cadrul acestui nou sistem care servea doar ca sa ii tina departe si sa le trezeasca dezgust pentru credinta, istoria si cultura lor islamica.

Transferul conducerii

In cadrul noului sistem educational, conducatorii vestici au ingradit drumul progresului. Aceasta era o miscare deliberata, a carei tinta era fortarea musulmanilor intru abandonarea copiilor lor noului sistem, rupand in acest fel toate legaturile lor cu trecutul. Rezultatul a fost urmatorul: pe masura ce se detasau mai mult de credinta lor, sporea numarul oportunitatilor ce se deschideau in fata musulmanului, cum ar fi functiile de raspundere in domeniile economic si social.

Aceasta politica nu a fost, bine inteles, propagata in mod deschis vreodata, dar a fost urmata in secret. Ea cauta sa ii desemneze pe acei musulmani care erau produsul noului lor sistem de educatie, cu alte cuvinte, musulmanii doar cu numele care sprijineau conceptia vestica asupra vietii. Pozitiile privilegiate in societate urmau sa fie ocupate cu aceasta specie/rasa de musulmani. Ulterior, intr-un interval scurt de timp, astfel de musulmani au ocupat importante pozitii in domeniile social economic si administrativ.

Miscarile de eliberare

Studierea istoriei vestice si a modului de operare a acestora a stimulat in tinerii care trecusera prin noul sistem educational, dorinta de libertate politica. Acestia au organizat miscari si s-au raliat pentru eliberarea tuturor tarilor musulmane. Din fericire, conducatorii grupurilor de rezistenta au putut intelege rationamentul celor care pledau in favoarea Vestului si l-au folosit in avantajul lor in contactele cu acestia.

Musulmanii care ocupau pozitii de conducere in societate nu erau clar devotati Islamului. Dar majoritatea dintre acestia au apelat la sensibilitatea religioasa a musulmanilor spre a se asigura de sprijinul lor.

Acestia au proclamat ca toti musulmanii aveau datoria de a-si pune la dispozitie vietile de dragul eliberarii si sa aloce orice energie spre a-i alunga pe colonialisti in afara granitelor tarii. Era o lupta, au declarat ei, impotriva Islamului si a lipsei de credinta pe care orice musulman trebuia sa o ia asupra sa.

In acest mod, musulmanii din toate tarile au fost pacaliti. Cel mai recent exemplu este cel al Algeriei, in cazul careia sunt convins ca dorinta de a pune bazele Islamului a fost exploatarea din plin. Am examinat de aproape situatia din Algeria si am vorbit cu liderii algerieni, care ei insisi s-au confesat ca daca nu ar fi informat populatia ca lupta lor se ducea intre Islam si lipsa credintei (erezii), nimeni nu i-ar fi sprijinit! Astfel, populatia a fost invitata in numele Islamului si au raspuns acestei invitatii in numele Islamului. Credinta lor sincera in Allah si increderea sunt cele care i-au mobilizat, care le-a intarit puterea de a rabda si care i-a ajutat sa dea piept cu chinurile zilnice in lupta lor. Totusi, adevaratul scop al conducatorilor musulmani, era sa isi asigure un loc la putere, in vederea deservirii propriilor interese.

La fel s-au petrecut lucrurile si in cazul Turciei. Atunci cand grecii au invadat Asia Mica dupa primul razboi mondial, Mustafa Kemal s-a folosit de numele Islamului in dorinta sa de a elibera Turcia. El obisnuia sa se duca in batalioanele armatei fluturand Coranul intr-o mana, prevenind asupra primejdiei ca cei care nu reuseau sa ii izgoneasca pe invadatorii ii vor gasi pe intrusi "scotand" Coranul din casele lor! Acest apel a dat desteptarea populatiei turcesti la lupta impotriva grecilor, in ciuda lipsei armelor si a sprijinului puternic din vest de care se bucurau grecii.

Musulmanii turci, asemenea multor alti musulmani, erau sinceri in stradania lor de a pune bazele Islamului. Drept rezultat, ei au triumfat asupra grecilor si i-au izgonit in afara Turciei. Aceeasi poveste de lupta si inselatorie s-a petrecut in fiecare tara musulmana. Liderii erau ignoranti si indiferenti fata de Islam, fiind crescuti sub influente vestice, in timp ce musulmanii de rand avusesera incredere in acesti lideri si au crezut in promisiunea lor de infiintare a unui stat islamic. Totusi, sensibilitatile lor au fost exploatare si au fost tradati mult prea des. Dar un lucru este clar: ori de cate ori o tara a fost eliberata cu succes, apelul facut in numele Islamului a jucat un rol decisiv.

A patra etapa: dupa eliberare

Ne-am apropiat acum de cea de-a patra faza din istoria noastra, in vederea abordarii ei. In aceasta etapa, aproape toate teritoriile musulmane au fost eliberate din ghearele dominatiei vestice.

O noua tragedie

Dupa eliberare, controlul politic si economic a trecut in mainile liderilor musulmani. Dar ei aveau putine cunostinte in ceea ce priveste religia si cultura lor. Intr-adevar, majoritatea dintre acestia, priveau Islamul cu dispret si il considerau un obstacol in calea progresului. Pentru ei, drumul catre dezvoltare si succes era reprezentat de adoptarea ideilor vestice in totalitate. Aceasta opinie nu era deloc surprinzatoare, de vreme ce noua lor educatie si pregatire era astfel conceputa incat sa produca o astfel de viziune.

Imperialistii au incurajat in mod deliberat astfel de planuri in toate tarile musulmane. Ulterior, razboaiele de eliberare au fost purtate de catre lideri sub pavaza Islamului. Totusi, dupa obtinerea victoriei in urma unor suferinte si sacrificii facute de oamenii de rand, conducatorii au azvarlit Islamul in afara tarii! Algeria este cel mai recent exemplu in acest sens. Dupa ce populatia ei musulmana a reusit sa o elibereze cu sacrificii umane enorme, care au costat sute de mii de vietii, brusc, liderii au declarat Algeria stat socialist laic!

Turcia, Pakistan, Egipt si Tunisia au experimentat aceeasi tradare in ultimele decenii. De pilda, in Tunisia, musulmanii au fost indemnati sa lupte in vederea infiintarii unui stat Islamic. Oamenii au raspuns chemarii si, in cele din urma, au biruit guvernarea franceza intr-o lupta care a impus sacrificii mari. Totusi, dupa razboi, liderul sau, presedintele Bourguiba a incercat sa submineze credinta islamica in acelasi fel in care o facuse conducerea sovietica. Liderul tunisian le-a spus musulmanilor ca tinerea postului in luna Ramadan afecteaza productia in mod contrar. Aceasta tintea clar sa aboleasca obligatiile musulmanului, in special, deoarece toata lumea, cu exceptia celor batrani si bolnavi, au obligatia de a tine post.

Spre neplacerea grupurilor care detin puterea in teritoriile musulmane in zilele noastre, exista oameni sinceri si religiosi care au reusit sa supravietuiasca in timp ce practicau Islamul. Ei cunosc principiile Islamului si calauzirea de catre Allah prin poruncile Profetului Lui (pacea si binecuvantarile lui Allah sa se pogoare asupra lui). De asemenea, ei stiu ce inseamna cu adevarat civilizatia islamica. Totusi, din nefericire, acestor oameni le lipseste educatia si pregatirea necesara in vederea ocuparii unor pozitii de conducere in tarile lor. Acesti oameni impartasesc sentimentele si aspiratiile multor musulmani care sunt increzatori ca, daca ar fi alesi la putere, nu ar submina Islamul sau ar impune un mod de viata neislamic.

Totusi, multi musulmani simt ca persoanele religioase din randul lor nu ar detine capacitatea de a conduce natiunea, de a conduce treburile unei tari intregi, inclusiv administratia acesteia, de a imparti dreptatea, de a controla finantele statului, de a conduce afacerile externe si asa mai departe. Oamenii pot avea motive intemeiate in legatura cu aceste indoieli.

Adevarata dificultate

Musulmanul de rand este tulburat si penduleaza in mod nefericit intre loialitatea sa fata de Islam si lipsa increderii in acei musulmani care cheama la instituirea lui. Este adevarat faptul ca, grupuri mari de musulmani, cunosc prea putine despre religia lor si ca, comportamentul lor, este impotriva principiilor Islamului.

Totusi, asa cum subliniam mai devreme, forta extraordinara a miscarii islamice originare nu este complet adormita. Scanteia care

supravietuieste este inca in stare sa reaprinda renasterea islamica. De fapt, oricine il intreaba pe musulman daca alcoolul, adulterul, jocurile de noroc sau mita sunt permise in Islam, el va raspunde printr-un "nu" decisiv. Si aceasta se intampla in ciuda declinului sau din punct de vedere moral. Acest lucru demonstreaza clar ca in teorie valorile sale raman neschimbate si ca i-au patruns in inima, circulandu-i in sange! Cineva l-ar putea intreba pe un alt musulman despre ce gandeste in legatura cu o femeie semi-nuda dansand intr-o camera, daca Islamul permite acest lucru! Replica sa ar reflecta aceleasi valori cu cele ale musulmanului de rand.

Desi musulmanul de rand poate fi ignorant in ceea ce priveste detaliile legate de Coran si hadith, valorile sale inca mai reflecta conceptele morale generale reunite in Islam - ceva care a supravietuit generatie dupa generatie de musulmani. In ciuda faptului ca, cunostintele sale sunt vagi, ele sunt, totusi, corecte in esenta. Musulmanii din Pakistan, Egipt, Turcia, Iran si Algeria cred in aceleasi valori islamice comune, prin urmare, este imposibil pentru oricine - indiferent cat de educat sau indoctrinat ar fi - sa ii convinga pe musulmani ca valorile vestului au ceva in comun cu Islamul.

Totodata, fara indoiala, ca musulmanul de rand ramane, totusi, credincios credintei sale. Progresele recente din spatiul musulman au dovedit acest lucru dincolo de orice dubii. Musulmanii inca mai pot fi desteptati si inspirati sa faca sacrificii pentru Islam, pe cand nici un alt fel de apel nu ajunge pana la ei. De asemenea, musulmanul este pregatit sa isi sacrifice viata de dragul lui Allah, atunci cand este sigur ca va fi rasplatit de acesta in cer. Orice musulman care nu crede acest lucru nu isi va sacrifica viata, si cu adevarat, va fi cel mai las dintre oameni!

Asa cum mentionam mai devreme, in toate tarile musulmane conducerea politica a trecut, din nefericire, in mainile adversarilor Islamului. Ei cauta sa guverneze tara sub stindardul secularismului, continuand, totusi, sa se ploconeasca Islamului. Asadar, ei impun, in mod deliberat valorile si cultura din vest in viata oamenilor, sub deghizarea Islamului! Din fericire, majoritatea musulmanilor nu se lasa inselati. Oricat de distantat ar putea fi un musulman de religia sa, el, totusi, continua sa refuze sa accepte orice practica neislamica.

In Turcia, ca si in Uniunea Sovietica, incercarile de deislamizare a musulmanilor au fost insotite de asemenea violenta si cruzime de neimaginat! De exemplu, in Turcia mii de oameni au fost ucisi numai datorita faptului ca au refuzat sa renunte la voalul islamic! De vreme ce vesmantul pentru cap - palaria - nu era disponibil in Turcia, s-au importat

stocuri din alte parti ale Europei, spre neplacerea musulmanilor. Apoi, conducatorii i-au fortat pe musulmani sa isi schimbe vesmantul pentru cap - chiar impunand legea martiala, spre a se supune pretentiilor lor! In mod evident, prin acest lucru se intentiona stergerea identitatii musulmane. Astfel, "reforma" a fost introdusa cu varful baionetei! In ciuda acestei opresiuni, musulmanul de rand din Turcia este, totusi, un bun musulman! Rezulta ca musulmanii turci, asemenea multor altor musulmani, nu pot fi fortati sa abandoneze Islamul sau sa accepte un alt mod de viata. * (Acest lucru a fost evident in mod clar in Turcia, in perioada din urma, in lumina renasterii spectaculoase a Islamului ca forta conducatoare sub partidul Refah, condus de catre Presedintele Erbakan, pana ce a fost fortat sa isi dea demisia in iunie 1997).

Batalia actuala

Pentru ca am traversat si examinat cele patru etape majore ale istoriei islamice, vom intra acum in arena bataliei actuale. In aproape toate tarile musulmane, oamenii nu doresc sa urmeze sfaturile calauzitoare ale conducatorilor lor, iar guvernantii nu sunt pregatiti sa carmuiasca oamenii asa cum doresc acestia. Rezultatul este un conflict continuu, care a aparut in intreaga lume musulmana.

Incercarile organizate de deislamizare a populatiei au loc in toate tarile musulmane. Educatia este instrumentul de baza creat sa elimine Islamul din vietile oamenilor si sa instraineze generatiile viitoare de mostenirea lor islamica. In acelasi timp, noi valori culturale sunt raspandite si promovate, concepute anume sa corupa morala islamica. Modul de gandire si disciplinele vestice sunt introduse si incurajate. Dar tot ceea ce se poate obtine este sa ii reduca pe musulmani la nivelul unor indivizi fara personalitate; nu se va reusi niciodata sa fie convinsi musulmanii, ca natiune, sa abandoneze Islamul si sa opteze in favoarea unui stat laic.

Evolutia ingrozitor de incepta a progresului in tarile musulmane demonstreaza greutatea pretului pe care acestea le-au platit ca urmare a conflictului creat de catre guvernanti in incercarea acestora de a impune valori straine. Astfel, nici una dintre tarile musulmane nu a obtinut nici un progres semnificativ in nici un domeniu. Sa luam exemplul Turciei. Turcia este o tara independenta inca din anul 1924, dar nu se poate mandri cu nici un progres real in industrie sau comert! Pe de alta parte, Japonia, de

exemplu, a facut in decursul aceleiasi perioade progrese remarcabile in toate domeniile, lucru ce a situat-o printre cele mai avansate tari ale lumii!

In mod clar, cauza neinregistrarii de progrese in Turcia se afla in conflictele interne la care a fost supusa. In timp ce liderii musulmani au incercat orice era posibil spre a discredita Islamul, oamenii au fost dornici de a reveni la Islam. Povestea se repeta in fiecare tara musulmana care a fost eliberata in decursul ultimelor decade.

Ar trebui sa fie clar faptul ca, nici o tara, nu poate deveni foarte puternica sau inregistra vreun progres semnificativ daca exista un conflict continuu intre oamenii si conducatorii acesteia. Chiar si atunci cand oamenii sunt fortati sa isi tolereze conducatorii, ei nu le pot acorda acestora intreaga lor cooperare din inima. Acest lucru poate conduce, in cele din urma, la resentimente care pot deveni periculoase pentru stat. O tara poate prospera numai atunci cand exista armonie intre constiinta oamenilor si politica conducatorilor. Doar acele idealuri, principii si politici pe deplin acceptate de oameni pot aduce, la randul lor, intreg sprijinul acestora.

Infiintarea unui stat laic in fiecare tara musulmana reflecta motivatia conducatorului de a-si servi propriile interese. Acesta cunoaste foarte bine faptul ca poporul musulman doreste sa traiasca aproape de Islam, deoarece el a fost martor la lupta acestuia in numele Islamului. Totodata, el este pe deplin constient de faptul ca oamenii aproape ca se identifica cu Islamul si cu tot ceea ce acesta reprezinta. Totusi, astfel de conducatori au interese in vest si au facut ca viitorul copiilor lor sa depinda de continuarea practicilor din vest. Prin urmare, interesele lor personale stau asemenea unei bariere intre acestia si Islam. Totusi, ei nu isi schimba hotararea de a detine puterea, in timp ce refuza sa indeplineasca dorintele oamenilor. Mai mult inca, politicile lor sunt legate de deislamizarea oamenilor si schimbarea gandirii acestora pe de-a intregul, incat sa le permita detinerea puterii in continuare! Aceasta este 'logica' politicilor lor! Aceasta este conditia pe care sintagma '*Islamul Astazi*' o rezuma! Haideti sa aruncam o privire asupra a ceea ce poate fi *Islamul Maine*.

Reflectii pe marginea viitorului

Viitorul intregii lumi musulmane va depinde de atitudinea pe care aceasta o va adopta vis-à-vis de Islam. Daca totusi vor persista actualele atitudini fatarnice si politicile anti-islamice ale guvernantilor, ma tem ca recent eliberatele tari musulmane nu isi vor putea mentine independenta pentru mult timp. Mai devreme sau mai tarziu, acestea vor recadea in sclavie sau situatia lor se va inrautati. Acest dezastru care ameninta poate fi abatut din drum doar printr-o adoptare sincera si colectiva a Islamului ca mod de viata. Prin aceasta, natiunile musulmane pot sa devina, inca o data, o forta spirituala plina de dinamism, si sa isi asume rolul de calauza a omenirii, ghidand-o catre o viata morala traita in lumina credintei. Acest lucru se va petrece daca cei care ii guverneaza astazi pe musulmani isi vor reveni la normal si le vor permite cetatenilor sa isi aleaga conducatorii printr-un sistem corect de votare.

Cu siguranta, musulmanii sunt multi ca numar si raspanditi pe suprafete vaste ale globului, ce se intind din Indonezia in Maroc. Ei sunt inzestrati, prin mila lui Allah, cu tarie barbatesca si binecuvantati cu resurse naturale din belsug. Daca aceasta intreaga comunitate s-ar uni sub stindardul Islamului – al credintei, adevarului si dreptatii – si ar adopta la modul serios stilul de viata islamic, nici o putere straina n-ar putea face fata acestei forte, si nici o forta umana nu ar putea sa o intoarca din drumul ei catre progres.

Poate sa fie Islamul practicat astazi?

Voi incerca acum sa ating celelalte intrebari formulate inca de la inceputul discursului meu, si anume, daca este posibil ca Islamul sa fie practicat in epoca noastra si daca alte comunitati pot sa imbratiseze Islamul?

Ar trebui sa mentionez cu aceasta ocazie faptul ca noi, musulmanii, nu putem astepta ca restul omenirii sa imbratiseze Islamul fara nici un efort din partea noastra. Cu adevarat, acest lucru nu s-a intamplat cu nici o comunitate din intreaga istorie a Islamului. Chiar si Profetul (pacea si binecuvantarile lui Allah sa se coboare asupra lui) nu a intampinat o astfel de acceptare spontana a Islamului inca de cand a inceput sa predice

omenirii pentru prima data. Miscarile importante care tintesc sa revolutioneze societatea pot reusi numai daca sunt conduse de o persoana cu un caracter dinamic si puternic; cineva care sa fie hotarat sa rupa acceptarea oarba a traditiei si sa schimbe intregul curs al gandirii si al comportamentului omenesc. Sa luam exemplul comunismului. Acesta tinteste sa schimbe radical, societatea punand intreaga avere personala sub controlul statului. Atunci cand in spatele acestei concepii s-a aflat o personalitate puternica, hotarata sa realizeze acest lucru, indiferent de costuri, acest lucru a fost posibil. In mod similar, sub conducerea unei personalitati exceptionale nu exista motive ca o revolutie islamica sa nu reuseasca astazi.

De asemenea, in ceea ce priveste intrebarea daca Islamul este practic in zilele noastre, raspunsul este acela ca Islamul a fost intotdeauna un mod de viata practic si va ramane astfel intotdeauna. Esential este ca sa existe o natiune astazi care sa fie pregatita sa adopte Islamul pe de-a-ntregul, fara nici un fel de rezerve.

Asa cum observam mai devreme, momentul la care Islamul a devenit o forta internationala spectaculoasa s-a inregistrat pe cand Arabia l-a acceptat fara rezerve – si anume orientarea acesteia cu privire la familie, morala, sociala, politica, economica si spirituala. Totodata, acestia au aratat o dorinta de a-si modela propriile caractere si comportamentul colectiv in armonie cu principiile noii lor credinte. Acea prima comunitate de musulmani s-a raliat sub stindardul Islamului si a reusit sa il poarte in intreaga lume. Ei si-au dedicat vietile acestei cauze unice, fiind pregatiti sa moara la nevoie pentru ea.

In mod similar, daca o comunitate de oameni ar adopta Islamul din toata inima in zilele noastre, si-ar organiza viata in concordanta cu principiile sale si ar dedica-o in totalitate sustinerii Islamului, atunci omenirea ar putea, inca o data, sa fie martora transformarilor umane benefice pe care Islamul le poate produce – in termeni de progres moral, social, politic si economic. Acest lucru ar putea fi realizat nu doar la nivel national, ci si la nivel international.

Bineinteles ca este imposibil sa se obtina acest lucru doar pe calea dialogului si a discutiilor. Ca sa obtinem aceste rezultate ar trebui sa urmam exemplul Profetului (pacea si binecuvantarile lui Allah sa se pogoare asupra lui), exemplu care exista in istorie. Acest lucru ar insemna sa fie infiintat un stat islamic, intruchipare a doctrinelor si legilor lui. Atunci omenirea intreaga ar fi martora nobletei sale, iar orice persoana cu scaun la cap ar fi convinsa de gloria stilului de viata islamic. La randul lor, oamenii ar gasi motivatia sa imbratiseze Islamul fara nici o rezerva.

De vreme ce a fost vointa lui Allah sa ma nasc intr-o natiune musulmana si sa apartin acesteia, este firesc ca eu sa sper si sa ma rog ca noi sa reusim, inca o data, sa producem o revolutie islamica. Totodata, este dorinta mea ardentă ca toti co-musulmanii mei din intreaga lume sa isi uneasca eforturile sub stindardul Adevarului si sa se straduiasca in numele lui Allah sa infiinteze un stat islamic care, odata in plus, sa fie un exemplu calauzitor si un semnal pentru restul omenirii.

Nota: Drepturile editarii integrale sau partiale apartin fundatiei Taiba – Romania.